

mauit: Edoctus erat, DEI essentiam à se & necessario existere, illimitatam, improducibilem, aeternam, omnipotentem, unicam, indivisibilem, & nihil magis implicare, quàm creaturam esse (vel fieri posse) Deum per essentiam. Hâc igitur instructus notitiâ, eâq; evidenti & demonstrativâ, non potuit Lucifer voluntate efficaci intendere Deus esse per naturam; nemo enim absolute & efficaciter adpetit, quod clarè animadvertit cum impossibilitate necessariam habere connexionem. Superest igitur, de objecto contradictorio volitiones ei adscribamus sub hypothese, nimiram, ut contingere aliquo modo possit, ardentèq; optaverit, creaturâ absorptâ limitatione & finitudine in Deum transire. Et quidem hoc genus velleitatis sub ratione duplici est considerandum. Nam concupiscere potuit Deus esse, non in detrimentum vel injuriam alterius, sed propria excellentiæ gratia; & hic actus otiosus & vanè curiosus arguendus, nec tantæ malitiæ, ut Numen concitaret in magnâ iram, quemadmodum expendit Suarezius &c. aut desiderare sub conditione volebat, DEI perfectionibus & Majestate insuperabili in ejusdem Numinis odium frui, quo ipsi resistere queat, quo Ejus diminueret gloriam, quo nocere viis quibuscunq; possit; & hic affectus blasphemus atq; sacrilegus est reputandus